

έτζάκισαν τὰς εἰκόνας, καὶ ἐκρήμνισαν τὰς Τραπέζας, καὶ ἀλλα κακὰ ἐποίησαν. Καὶ ὡς τόσον ὁ Καλβῖνος ἔβλεπεν ἀπὸ τὴν Γινέθραν τὰ ἐν τῇ Φράντζᾳ καὶ Ἐγγλιτέρᾳ κακὰ ὅποι δι' αὐτὸν προξενοῦνται, ὥσπερ ποτε καὶ ὁ Λουθῆρος ἔβλεπεν ἀπὸ Ἰσλεβίου τὰ ἐν τῇ Γερμανίᾳ. Καὶ συντίθησιν ὁ Καλβῖνος πρὸς σύστασιν τῆς αἰρέσεως αὐτοῦ, ἔτει 1556, τὰ Σχόλια εἰς τὸν ψαλμοὺς, τὴν Ἀπολογίαν τῆς διδασκαλίας τού, ἔτει 1558, τὸ πρὸς τὸν Λέγχους βιβλίον, Πῶς ὁ Χριστός ἐστι μεσί της, 1560, καὶ τὸ Περὶ ἀληθοῦς κοινωνίας τοῦ σώματος καὶ αἱματος τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Δείπνῳ, 1561, καὶ Ἀναγνώσεις εἰς τὸν Δανιὴλ, καὶ Κατὰ Φραγκίσκου Βαλδουτίου νομοδιδασκάλου, καὶ Σχόλια εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀλλα εἰς τὰ λοιπὰ τέσσαρα τοῦ Μωϋσέως, καὶ τέλος τὸν Ὁμολογίαν τῆς Πίστεως. Βίτα θνήσκει ὑπὸ ἡμικρανίας καὶ καρδιαλγίας ἔτει 1564 Μαΐου κεῖ', ἐτῶν 55, καὶ διεδέχθη τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ Θεόδωρος ὁ Βέζας, Φραντζέζος τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Βεζελαΐ τῆς ἐν τῇ Βοργωνίᾳ.

Ο Καλβῖνος ἐννέα ἔφερεν ἐν ἑαυτῷ ἀσθενίας, ἀθρίτην δηλαδὴ, κώληκα, δυσουρίαν, φθίσιν, αἱμορροΐδας, ἄσθμα, ἡμικρανίαν, διηνεκὴ καταρρόην καὶ αἱματώδη ἐμετόν· ὅρα Δισιθεον, βιβλ. ιά, § ἑ, σ' καὶ ζ'.

Πολλὰς ἔχουσιν αἱρέσεις οἱ λουθηροκαλβῖνοι, ὃν τὰς αἰτίας ἐλαχίν ἀπὸ τῶν καινοτομιῶν ἀς περήγαγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡ τοῦ πάπα μετὰ τὸ σχίσμα ἔξουσία. Κοινωνοὶ λοιπὸν οἱ Λατῖνοι τῶν τοιούτων αἰσετικῶν, καὶ παραφυάδες οὗτοι οἱ αἱρετικοὶ τῶν Λατίνων, ὁμοφρονοῦντες αὐτοῖς εἰς ἀρθρα 17, ἀπερ ὅρα παρὰ Δοσιθέῳ, βιβλ. ιά, κεφ. ἑ, § ιγ', σελ. 1162.

—
Ἐτει σωτηρίω 1540, τοῦ Χιτζρὲ 947.

Ο πατριάρχης Ἰερεμίας βουληθεὶς ἀφιέσθαι εἰς Μολδαβίαν καὶ Οὐγγροβλαχίαν, καθ' ὅδὸν ἀσθενίσας θνήσκει ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἱτοῦ Τορνόβου, πατριαρχεύσας τὸ δεύτερον ἔτη ἔνδεκα.

